

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg vil slutte med et par korte bemærkninger.

Jeg føler i hvert fald trang til at sige til fru Pia Christmas-Møller, når hun lidt skarpt siger, at Socialdemokratiet og SF åbenbart ikke kan få den kvalitet, de to partier ønsker, andre steder end i de offentlige ordninger, at fru Pia Christmas-Møller, når hun genlæser debatten, vil se, at det ikke har været en vægtning, og der ligger, synes jeg, en lidt skjult dagsorden i fru Pia Christmas-Møllers antydninger af, at vi her går nogle fagforeningers ærinde. Det har jeg ikke hørt hr. Jan Petersen sige, og det føler jeg heller ikke jeg selv på nogen måde har givet udtryk for.

Når ordet kvalitet er blevet ved at gå igen, er det, fordi forældre bliver ved at sige, at de gerne vil have deres børn passet i offentlige dagtilbud. Socialforskningsinstituttet har lavet en undersøgelse, som ganske klart viser, at en ekstremt, kunne man næsten sige, høj procent af forældrene ønsker det. Så er det da rigtigt, at der også er forældre, som ønsker andre muligheder, men fru Pia Christmas-Møller ved også godt, hvor stort antallet af børn, der bliver passet i puljeordningerne, er, set i forhold til det samlede antal børn. Som jeg husker tallet, er det 3.000 børn, der p.t. er i puljeordningerne, og det er ikke noget stort tal set i forhold til de tal, vi her taler om.

Hr. Tom Behnke er altid meget god til at konkretisere tingene hjemme fra Hvidovre Kommune, det synes jeg er helt fint. Vi ved alle sammen godt, at der er nogle kommuner, som har aldeles godt tjek på dette her i den forstand, at de har erkendt, at dette område er så vigtigt for deres borgere, at præcis det vil de prioritere højt, og det synes jeg er fint.

Men når hr. Tom Behnke siger, at man altid skal tage statistikkerne med forbehold, må jeg henholde mig til det svar, Socialministeriet har sendt mig på et spørgsmål i februar måned, hvor man med Danmarks Statistik som kilde og med Kommunernes Landsforening som dem, der har opgivet tallene, har lavet en undersøgelse af de akutte ventelister. Man regner med, at der står 30.850 børn fra 0 til 6 år på de akutte ventelister, og derfor tror jeg ikke, hr. Tom Behnke kan sige, at det alle er børn, hvis forældre bare ønsker dem i en anden institution eller lader dem stå på venteliste, jeg havde

nær sagt, for sjov. Det tror jeg er en omgæelse af sandheden.

Men alt i alt håber vi meget, at der snart sker noget på dette område.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg er bestemt ikke ude på at lægge de offentlige daginstitutioner for had endsige afskaffe dem, overhovedet ikke. Selvfølgelig skal de være der, og selvfølgelig er de i al almindelighed et godt tilbud, som mange familier gerne vil drage nytte af. Min pointe er alene, at der er familier, som har behov, der bedre imødekommes på anden facon, og det er de muligheder, jeg gerne vil etablere.

Fru Hanne Thanning Jacobsen nævner, at der kun er ca. 3.000 børn placeret i puljeordningerne, og at det ikke er så meget målt i forhold til det samlede venteliste-problem. Ja ja, nu har jeg hørt fru Hanne Thanning Jacobsen og andre fremhæve orlovsordningerne, og dér er end ikke 3.000 børn placeret på nuværende tidspunkt. Jeg er lige så glad for orlovsordningerne, som jeg er for puljeordningerne, og jeg mener, at jo flere valgmuligheder vi etablerer, jo større er mulighederne for familierne for at vælge den løsning, der passer dem, og jo større er vores mulighed for at nedbringe ventelisterne.

Hr. Jan Petersen spørger, om jeg i virkeligheden bare ønsker at dirigere folks muligheder og valg derhen, hvor det er billigst. Nej, hr. Jan Petersen, det er bestemt ikke mit ærinde. Må jeg erindre om det lovforslag, nr. L 82, som vi havde til behandling i formiddags. Deri foreslår vi at give kommunerne en frivillig mulighed for at give forældrene tilbud om at få kontante penge til selv at etablere en pasningsordning frem for en daginstitutionsplads, men forældrene er samtidig garanteret, at de kan sige nej tak og foretrække en offentlig daginstitutionsplads. Det er en dobbelt frivillighed, der er indlagt i forslaget.

Vi har altså det synspunkt, at når vi nu ved, at børnefamilierne er forskellige, har forskellige behov og ønsker forskellige løsninger, at der er forskellige priser på de forskellige løsninger, og at en del af de løsninger, børnefamilierne gerne vil have, er billigere, så synes vi også, vi har en forpligtelse ikke mindst i den nuværende situation til at give dem de muligheder.